

DR. SZEKERES ANTAL

JEGYZŐ

DEBRECEN MEGYEI JOGÚ VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Gondolatok az új választási eljárási törvényről két választás tapasztalatai alapján

A jegyzők 2014-et a választások éveként fogják emlékeztükben megőrizni.

2014 áprilisában az országgyűlési képviselők, májusban az Európai Parlament tagjainak választására került sor. Előtünk áll az októberi helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők választása.

Az egyes választási eljárásokhoz kapcsolódó feladatokat nemcsak egymást követően – egyiket lezárva másikat elkezdve – végeztük, hanem párhuzamosan is. Még véget sem ért az országgyűlési képviselők választása, kitűzésre került az Európai Parlament tagjainak választása és már figyelniük kellett az önkormányzati választásokra is, hiszen 2014. március 31-ig meg kellett állapítani a tízezer főnél nagyobb településeken az egyéni választókerületek határait.

A három eljárás közül mindig az őszi önkormányzati választásokat tartjuk igazgatási szempontból a legösszetettebbnek. Most azonban talán más a helyzet. Az országgyűlési választások alkalmával teljesen új anyagi és eljárási szabályokat kellett alkalmazni. Elegendő felkészülési időnk volt, hiszen az anyagi jogszabály, az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény 2011-ben, az eljárási jogszabályok, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) egy évvel a választások előtt született.

A jogszabályok megismerhetősége azonban csak részben könnyítette meg a dolgunkat.

Sajnos már a Ve. áttanulmányozása során nyilvánvalóvá vált annak számos hiányossága, pontatlansága és ezek száma a normaszöveg gyakorlatba ültetése során csak nőtt. A jogalkotó is szükségét érezte még a választások előtt a Ve. számos pontosításának, így módon a törvényt négy alkalommal módosította az országgyűlés. Az országgyűlési képviselők választását és az Európai Parlament tagjainak választását követően két alkalommal került sor a Ve. módosítására, az egyiket 2014. június 10-én, a másikat pedig 2014. június 30-án fogadta el az országgyűlés.

Az egyes helyi önkormányzatokkal kapcsolatos törvényeknek a választásokkal összefüggő módosításáról szóló 2014. évi XXIII. törvény alapvetően a fővárosi önkormányzati választással kapcsolatos módosításokat tartalmazza.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló 2014. évi XXVI. törvény pedig a nemzetiségi önkormányzati választásra vonatkozóan állapít meg új szabályokat.

Az alábbiakban a Ve. egyes rendelkezéseihez kapcsolódó szakmai álláspontomat, módosítási javaslataimat fogalmazom meg indokolással alátámasztva a Debreceni Helyi Választási Iroda vezetőjeként és a Hajdú-Bihar megye három országgyűlési egyéni választókerületére kiterjedő illetékességű Debrecen székhelyű Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Iroda vezetőjeként szerzett tapasztalataimmal.

1. A választási bizottságok

A Ve. számos ponton könnyítette a választási bizottságok eljárását és a választási bizottságokhoz kapcsolódó választási irodai feladatokat (például a szavazatszámlláló bizottság három fővel határozatképes; a bizottság tagjai abban a szavazókörben is leadhatják szavazatukat, ahol bizottsági tagi munkájukat végzik).

Más esetekben – a megváltozott jogszabályi környezethez és az új jogintézményekhez kapcsolódó gyakorlati tapasztalatok hiányában – indokolatlanul nehezítette a törvény a választási eljárás folyamatát, illetve hagyott szabályozatlanul vagy befejezetlenül eljárási folyamatokat.

1.1. A választási bizottság tagjainak megválasztása

A választási bizottság tagjaira, póttagjaira tett indítványhoz a Ve. 25. § (1) bekezdése alapján módosító javaslat nem nyújtható be. A jogalkotó szándéka nyilvánvalóan az volt, hogy a választásra hatáskörrel rendelkező testületek gyorsan és egyszerűen tudják megválasztani a bizottsági tagokat. A szabályozás azonban kizárja azt a lehetőséget is, hogy az indítványt előterjesztő választási iroda vezetője fűzzön módosító javaslatot a saját előterjesztéséhez, amelyet az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatának megfelelően a döntés

meghozatala előtt egy-két héttel korábban készített. Így előfordulhat az az eset, hogy olyan személy kerül megválasztásra az előterjesztés alapján, aki nem választható meg (például időközben elköltözött a településről) vagy nyilvánvalóan összeférhetetlen (például munkahelyváltozás miatt). Ez utóbbi esetben a megválasztásra hatáskörrel rendelkező testület döntését követően a választási bizottságnak kell határozni az összeférhetetlenségről.

Célszerű lenne a szabályozás olyan tartalmi megfogalmazása, hogy az indítványt a választási iroda vezetője meghatározott esetekben módosíthassa.

1.2. A választási bizottság tagjainak bejelentése

– A Ve. 30. §-a alapján a választási bizottság megbízott tagjait – a szavazatszámoló bizottság kivételével – a választási bizottság elnökénél kell bejelenteni. A megbízott tag választójogát a választási iroda ellenőrzi. A Ve. 32. § (1) bekezdése szerint ha a megbízás nem felel meg a törvényben foglalt feltételeknek, a választási bizottság elnöke a választási bizottság elé terjeszti az ügyet. Ugyanezen § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a választási bizottság a bejelentéstől számított három napon belül határozattal dönt a megbízás elfogadásáról vagy visszautasításáról.

A törvény idézett rendelkezései alapján a választási bizottságok a delegált tagok bejelentésére vonatkozó szabályozást többféleképpen – egymásnak ellentmondó tartalommal is – értelmezhetik.

Az egyik értelmezési mód szerint a választási bizottságnak kizárólag akkor kell döntést hoznia, amennyiben a megbízás a törvényben foglalt feltételeknek nem felel meg. Amennyiben a megbízás a törvényi feltételeknek megfelel, a bejelentéssel az eljárás lezárul és nem kerül sor bizottsági döntéshozatalra. Ez az értelmezés megfelel a korábban kialakult gyakorlatnak és összhangban van a jogintézmény céljával is, ugyanakkor beleütközik a Ve. 32. § (2) bekezdésébe, továbbá helytelen jogalkalmazási tevékenység kialakulására is szolgálthat alapot. (A Ve. idézett szabályozása kialakíthat akár olyan gyakorlatot is, mely szerint a bizottság a törvényi előírásoknak nem megfelelő megbízott tag megbízását elfogadja – ami nyilvánvalóan nem lehetett a jogalkotó szándéka.)

A fenti jogszabályi rendelkezések másik értelmezése alapján a választási bizottságnak a bejelentéstől számított három napon belül minden esetben döntenie kell a megbízás elfogadása vagy visszautasítása tárgyában. Ez utóbbi értelmezés sem áll összhangban a Ve. azon szabályozásával, mely szerint a megbízott tag választójogát a választási iroda ellenőrzi, és „ha a megbízás nem felel meg a törvényben foglalt feltételeknek”, a választási bizottság elnöke a választási bizottság elé terjeszti az ügyet.

– A szavazatszámoló bizottság megbízott tagját a Ve. 30. §-a alapján a helyi választási iroda vezetőjénél kell bejelenteni. A helyi választási iroda vezetője a Ve. 32. § (3) bekezdése alapján határozattal visszautasítja a megbízást, ha az nem felel meg a törvényben foglalt feltételeknek. A helyi választási iroda vezetője tehát vagy elfogadja a megbízást vagy visszautasítja azt, határidőt azonban a jogszabály nem határoz meg számára. A törvényben teljesen hiányzik a vá-

lasztási iroda vezetőjének határozata elleni jogorvoslati eljárás kidolgozása is. (Az országgyűlési képviselők választása során a helyi választási irodák vezetői a visszautasításhoz kapcsolódó jogorvoslati eljárás tekintetében a Ve. 210. §-át alkalmazták, ami kényszermegoldás volt. Rendszertanilag is nehezen értelmezhető, hogy a helyi választási iroda vezetőjéhez telepített hatáskör esetében miért az országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottság a jogorvoslati fórum és miért nem a felettes választási iroda vezetője.)

– A Ve. 30. § (3) bekezdése alapján a választási bizottság megbízott tagjának bejelentése tartalmazza a megbízó nevét, a megbízott tag nevét, magyarországi lakcímét és személyi azonosítóját.

Célszerű lenne a bejelentés kötelező tartalmi elemeit kiegészíteni oly módon, hogy az tartalmazza annak megjelölését is, hogy a megbízó a tagot melyik választási bizottságba delegálja. A Ve. egyetlen egy választási szervhez sem telepített olyan hatáskört, amely alapján a megbízott tagokat bizottságokba lehetne osztani. (A több szavazókörral rendelkező településeken a későbbi viták elkerülése végett célszerű, hogy a megbízó jelölje meg azon szavazatszámoló bizottságot, amelybe a megbízott tagot delegálni kívánja.)

1.3. A választási bizottság tagjainak eskü- vagy fogadalomtételre

– A választási bizottság tagjainak és póttagjainak eskü- vagy fogadalomtételre vonatkozóan a Ve. 37. §-ban megfogalmazott szabályozás ellentmondásos. A választási bizottság tagja vagy póttagja a megválasztását vagy megbízását követő öt napon belül, a szavazatszámoló bizottság tagja és póttagja legkésőbb a szavazást megelőző második napon esküt vagy fogadalmat tesz. Amennyiben erre a fenti határidőig nem kerül sor, akkor – a szavazatszámoló bizottság, az országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottság és a helyi választási bizottság esetében – a bizottsági tagok, póttagok a polgármester helyett a megyei közgyűlés elnöke előtt teszik le az esküt.

Nyilvánvalóan a szabályozás célja az volt, hogy a bizottsági tagok számára több alkalmat biztosítsanak az eskü letételére. Ezzel a lehetőséggel azonban tapasztalataink szerint nem élnek a bizottsági tagok. Az országgyűlési képviselők választása során Debrecenben a több mint hatvan – a polgármester előtt esküt nem tett – szavazatszámoló bizottsági tagból mindössze kettő tag jelent meg, az Európai Parlament tagjainak választásán pedig senki sem jelent meg a megyei közgyűlés elnöke előtt.

Célszerűbb lenne a törvényben azt szabályozni, hogy a választási irodák hány alkalommal kötelesek az eskü- vagy fogadalomtétel lehetőségét biztosítani a bizottsági tagok számára. Ez a szabályozás kiszámíthatóvá tenné az eljárást a bizottsági tagok számára és megkönnyítené a helyi választási iroda vezetőjének feladatát is, hiszen így szükség esetén kellő időben tudna a szavazatszámoló bizottságok póttaggal történő kiegészítéséről gondoskodni.

– Az eskü- vagy fogadalomtételre vonatkozó, a Ve. 37. § (1) bekezdésében megfogalmazott eljárási rend – mely szerint

a megbízott tag a megbízását követő öt napon belül esküt vagy fogadalmat tesz – nem minden esetben tartható.

A megbízott tagok megbízásának időpontjáról a választási iroda csak a megbízás bejelentésekor értesül. Megtörténhet, hogy a megbízás és a bejelentés között már eltelt az öt nap. A választási iroda vezetőjének eljárása így egy olyan időponthoz kötött, amelyről lehet, hogy csak a határidő lejártát követően szerez tudomást.

Célszerű lenne az eskü- vagy fogadalomtételre vonatkozó határidőt a bejelentéshez viszonyítani.

1.4. A választási bizottság tagjainak megbízatása

Megfontolandó, hogy a bírósági ülnökök megbízatásához hasonlóan a választási bizottsági tagok megbízatása is (választott és megbízott tagok esetében egyaránt) szűnjön meg a tag 70. életévének betöltésével. A választásnapon 16-18 óras munka felelősségteljes ellátása érdekében ez mindenképpen indokolt lenne.

2. Az ajánlás

A régi és az új választási eljárási törvény egyik legvitatottabb pontja a jelöltek ajánlására vonatkozó szabályozás. A Ve. 126. §-a sorolja fel az érvényes ajánlás követelményeit. Ezek közül is kiemelendő a *b)* pont, mely szerint az ajánlás akkor érvényes, ha az ajánló választópolgár ajánlóíven feltüntetett adatai a központi névjegyzék adataival teljeskörűen megegyeznek.

Az országgyűlési képviselők választása során már az ajánlások ellenőrzésének megkezdése után világossá vált, hogy az ajánlások igen jelentős részében az adatok teljeskörű egyezőségének követelménye nem valósul meg. A Nemzeti Választási Iroda vezetője *levélben* kérte az országgyűlési egyéni választókerületi választási irodák vezetőit, hogy tekintsenek el a teljeskörű egyezőségtől az ellenőrzés során, példaként említve, hogy a lakcím feltüntetésékor elegendő az utca, házszám megadása, az emelet, ajtó rávezetése az ajánlóívre nem szükséges.

A felmerült jogi helyzetet – a Ve. módosításának igényét – nem lehetett a Nemzeti Választási Iroda vezetőjének levélrel jogszerűen kezelni. A Nemzeti Választási Iroda vezetője adhat utasítást a választási irodák vezetőinek, de nem utasíthatja a választási bizottságokat. A Nemzeti Választási Bizottság ugyanebben a témakörben adta ki az 5/2014. számú iránymutatását. A Ve. 51. §-a alapján a Nemzeti Választási Bizottság a választással kapcsolatos jogszabályok egységes értelmezése érdekében a választási szervek számára iránymutatást adhat ki. Az iránymutatás azonban kötelező jogi hatással nem rendelkezik, kizárólag iránymutató jellegű.

A Nemzeti Választási Bizottság „*a teljes körű egyezés követelménye körében elfogadhatónak tartja azokat az ajánlásokat, amelyeknél a központi névjegyzékben szereplő adatokhoz képest csekély mértékű részadat-eltérések tapasztalhatók*”.

A Nemzeti Választási Bizottság iránymutatása alapján az ajánló személy központi névjegyzékben szereplő adatai és az

ajánlóíven feltüntetett adatai a következőképpen viszonyulhatnak egymáshoz, „*csekély mértékű részadat-eltérést*” mutatva:

Kiss Emil Márton	ifj. Kiss Márton
Dr. Nagy Róza Mária	Nagy Róza
Debrecen	Db.
Csillag út 78. 1. emelet 2. ajtó	„Marsz Károj útca 78.”

A fenti eltérések az iránymutatás alapján megengedettek, természetesen a személyi azonosító teljeskörű egyezősége minden esetben követelmény.

Az ajánlások érvényességére vonatkozó követelményeket illetően a Nemzeti Választási Iroda szakmai álláspontja és a Nemzeti Választási Bizottság iránymutatása országosan egységes gyakorlatot alakított ki, ugyanakkor álláspontom szerint az ajánlás-ellenőrzés rendszerét törvényi szinten kell meghatározni. A jogbiztonság követelményét veszélyeztetheti, ha jogi normának nem minősülő eszközökkel (levél, iránymutatás) pótolják a törvény hiányosságait vagy módosítják a törvény rendelkezéseit.

3. Az átjelentkezők számára kijelölt szavazókör

A Ve. 250. §-a szerint az átjelentkező szavazópolgárokat a több szavazókörral rendelkező településeken a Ve. 78. §-a alapján kijelölt szavazókör névjegyzékébe kell felvenni. Ezen rendelkezés az átjelentkező választópolgárok számától függetlenül alkalmazandó, így a két szavazóköros településen és a 140 szavazóköros településen is csak egy szavazókört lehet kijelölni e célból.

A Ve. lehetőséget ad arra, hogy a kijelölt szavazókör szavazatszámoló bizottságának létszámát a helyi választási iroda vezetője a szükséges számúvá kiegészítse, illetve több jegyzőkönyvvezető is dolgozhat a szavazókörben. (Debrecenben a kijelölt szavazókörben 16 szavazatszámoló bizottsági tag és 4 jegyzőkönyvvezető dolgozott folyamatosan, a szavazás megkezdése előtt pedig a helyi választási iroda több tagja segítette kihelyezni és sorba rendezni közel százféle szavazólapot. 12 szavazófülké és urna állt a szavazókörben szavazók rendelkezésére.)

A több országgyűlési egyéni választókerületnek helyt adó nagyvárosok számára már az a módosítás is nagy segítség lenne, ha országgyűlési egyéni választókerületenként egy szavazókör kijelölésére kerülhetne sor. Több kijelölt szavazókör biztosításával elkerülhetnénk a választópolgárok hosszú ideig történő sorbaállását. A választópolgárok és a választási szervek tehermentesítése céljából indokolt több szavazókör kijelölésének lehetőségét biztosítani.

4. A választási plakátok

4.1. A választási plakátok kihelyezése

A választási plakátokról a Ve. 144. §-a rendelkezik.

A reklámtáblák, reklámhordozók és egyéb reklám célú berendezések közutak melletti elhelyezésének részletes szabályairól szóló 224/2011. (X. 21.) Korm. rendelet 1. §-a 2014.

január 18-tól a Ve. 144. §-a szerinti plakátot is reklám célú berendezésnek minősíti, s ily módon annak villany- és telefonoszlopon történő elhelyezését tiltja.

A Kúria – egymásnak ellentmondó döntéseit követően – a 2014. március 17. napján meghozott Kvk.II.37.307/2014/3. számú végzésében felhozott jogi érvekhez következetesen tartotta magát. A Kúria álláspontja szerint a választási plakát elhelyezésére kizárólag a Ve. 144. §-ának rendelkezései az irányadóak. A választási szervek az e rendelkezéseknek való megfelelést vizsgálhatják, míg a közúti közlekedési szabályokat, továbbá a reklámtáblák elhelyezésére vonatkozó rendeleti szabályokat nem alkalmazhatják, tekintve, hogy a Ve. 144. §-a egy zárt szabályrendszert alkot.

4.2. A választási plakátok eltávolítása

Nem ilyen egyértelműen oldódott meg a választási plakátok eltávolításának a kérdése.

A 2013. május 2. napjáig hatályos választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 42. § (6) bekezdésében rendezte a választási plakátok eltávolításának kérdését, mely szerint „*a plakátot úgy kell elhelyezni, hogy az ne fedje más jelölt vagy jelölt szervezet plakátját, és károkozás nélkül eltávolítható legyen. A plakátot az, aki elhelyezte, vagy akinek érdekében elhelyezték, a szavazást követő 30 napon belül köteles eltávolítani.*”

A korábban hatályos választási eljárási törvényhez hasonlóan a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény is tartalmazza a választási plakátok eltávolítására irányadó szabályokat. Új elemként jelenik meg a törvényben az eltávolítás elmaradásának következtében fellépő költségviselési kötelezettség. A Ve. 144. § (7) bekezdése szerint: „*A plakátot úgy kell elhelyezni, hogy az ne fedje más jelölt vagy jelölt szervezet plakátját, és károkozás nélkül eltávolítható legyen. A plakátot az, aki elhelyezte vagy akinek érdekében elhelyezték, a szavazást követő 30 napon belül köteles eltávolítani, vagy ennek elmaradása esetén az eltávolítás költségét viselni.*”

A hatályos szabályozás tehát tartalmazza a választási plakátok határidőre történő eltávolításának kötelezettségét, emellett a törvény értelmében amennyiben határidőre nem távolítják el a plakátokat, a kötelezettség alanya köteles megfizetni az eltávolítás költségeit. A választási eljárási törvény azonban nem szabályozza, hogy a kötelezett által határidőben el nem távolított plakátokat ki, mely szerv jogosult eltávolítani, illetve megelőlegezni, majd kiszámlázni az eltávolítás költségeit. A törvény arra sem tartalmaz szabályokat, hogy az eltávolítás költségei megtérítésének elmaradása esetén milyen eszközök állnak rendelkezésre az összeg behajtásra (például adók módjára behajtandó közzartozásnak minősül-e).

A Nemzeti Választási Bizottság a választási eljárásról szóló törvény választási plakátok eltávolítására vonatkozó szabályainak egységes értelmezése érdekében 2014. május 22-én kiadta 13/2014. számú iránymutatását.

Az iránymutatás értelmében a választási plakát szavazást követő harminc napon belül történő eltávolítására vonatkozó kötelezettség megszegése miatt előterjesztett kérelem elbírálására a választási bizottságnak nincs hatásköre és bírság kiszabására sem jogosult.

A Nemzeti Választási Bizottság álláspontja szerint bár a választási plakátok eltávolítására vonatkozó kötelezettséget a választási eljárási törvény tartalmazza, azonban annak jogsértő mulasztása jogkövetkezményeinek alkalmazása Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 13. § (1) bekezdés 2. pontjában foglaltak alapján a helyi önkormányzatok és nem a választási bizottságok hatáskörébe tartozó ügy. A plakátok – az eltávolításra kötelezettek költségén való – eltávolíttatása a helyi önkormányzat hatáskörébe tartozó feladatkör.

A Mötv. rendelkezései értelmében az önkormányzati feladat- és hatáskörök címzettje, gyakorlója a képviselő-testület. A Nemzeti Választási Bizottság álláspontját alapul véve tehát a képviselő-testületnek kellene döntést hoznia a plakátok eltávolításáról is. A Mötv. 44. §-a alapján az önkormányzat képviselő-testületének évente mindössze hat ülést kötelező tartania – így a plakátok eltávolításával kapcsolatos eljárások jelentősen elhúzódhatnak. Az ügyek elhúzódásának kiküszöbölésére megoldás lehet ugyan, ha a képviselő-testület e hatáskörét a polgármesterre ruhazza át – ez utóbbi esetben azonban csak remélni lehet, hogy a polgármester nem a saját plakátja eltávolításáról hozza meg az önkormányzati döntést.

A választási plakátok eltávolítására vonatkozó szabályozással és a hatáskör gyakorlásával kapcsolatosan tehát a Nemzeti Választási Bizottság megfogalmazta álláspontját, azonban – a Ve. értelmében – az iránymutatás kötelező jogi hatással nem rendelkezik, kizárólag iránymutató jellegű, ellene jogorvoslatnak helye nincs. A választási plakátok eltávolítása elmaradásának kérdéskörét továbbra sem rendezi törvény vagy más jogszabály.

A fentiekben ismertetett jogalkotási hiányosság jogalkotó részéről történő pótlása a helyes jogalkalmazási gyakorlat kialakítása érdekében – a Nemzeti Választási Bizottság iránymutatása mellett is – feltétlenül szükséges.

5. Az eredmény megállapítása

Az országgyűlési képviselők választásának országos listás eredményét a Nemzeti Választási Bizottság állapítja meg. Ha a Nemzeti Választási Bizottság (például a határozatképesség hiánya vagy az ellentétes tartalmú szavazatok többsége miatt) nem tudja az eredményt megállapítani, mulasztást követ el. A Ve. 242. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy ha a Nemzeti Választási Bizottság eljárási kötelezettségének határidőn belül nem tesz eleget, akkor a Kúria – az erre irányuló kifogás megérkezésétől számított három napon belül – megállapítja a jogszabálysértés tényét és a Nemzeti Választási Bizottságot az eljárás soron kívüli lefolytatására utasítja. Ebben az esetben tehát a bírói testület nem hozza meg az elmulasztott döntést, mindössze utasítást ad az eljárás lefolytatására. Mindez azt jelenti, hogy a határozatképesség hiányából vagy a döntési javaslat elutasításából eredő mulasztás ismételt előfordulhat, akár az eredmény megállapítását lehetetlenné téve.

Az ismertetett jogi helyzet kezelésére megoldást jelenthet egy olyan tartalmú jogszabály-módosítás, amely a választási eredmény vonatkozásában egy speciális szabályt megállapítva rendelkezne arról, hogy a Kúria a választási bizottság mulasztása esetén meghozhatja az elmulasztott döntést.

6. További felvetések

A jogalkalmazási nehézségeket ismertető fenti példák közel sem a teljesség igényével tett észrevételek.

Külön áttekintést igényelne a központi névjegyzék és a szavazóköri névjegyzék vezetésének tapasztalata.

Szükséges az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény és a Ve. rendelkezései összhangjának megteremtése.

A választópolgárok az ajánlóívek kapcsán jogos érdeklődést mutattak a személyes adataik védelme iránt. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a 2014. február 4-én kelt ajánlásában részletesen szolt a választási eljárással kapcsolatos adatkezelésről.

A Nemzeti Választási Iroda vezetője több alkalommal kért állásfoglalást a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságtól többek között abban a kérdésben, hogy a polgárok kérhetnek-e tájékoztatást a választási szervektől azal kapcsolatban, hogy személyes adataik mely ajánlóíveken

szerepelnek, valamint a Ve. 153. §-a szerinti adatszolgáltatást lehet-e nem és életkor szerinti bontásban teljesíteni.

A személyes adatok védelmét a jogalkotó is kiemelt figyelemmel kíséri, hiszen a Ve. legutóbbi két módosítása is tartalmaz adatvédelemmel kapcsolatos szabályozást.

A Ve. legkritikusabb része a jogorvoslatokra vonatkozó szabályozás, amelynek teljes körű áttekintése a jövőben elkerülhetetlen.

Az önkormányzati választási eljárásban a helyi választási irodák vezetőinek 2014. augusztus 18-án meg kellett állapítaniuk az egyéni listás, az egyéni választókerületi jelölt, valamint a polgármesterjelölt állításához szükséges ajánlások számát a Ve. 307/E. §-a szerint. A helyi választási iroda vezetőjének e tárgyban hozott határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásról azonban a törvény nem szolt.

Vélhetően a Ve. átfogó módosítására a választások évét követően kerül sor, reméljük, hogy a szakma javaslatait, tapasztalatait annak módosításakor jobbító szándékú javaslatként értékeli majd a jogalkotó.